

Cankar kaže: „I prijateljima treba reći istinu u lice“. U ime odeljenja A42, ovde ću ispričati jednu pravu istinu o posebnoj devojci. Zna se, reč je o Tini.

Iako bi ovaj rad, pre svega, trebalo da opisuje Tinu kao đaka i njen doprinos školi, ovoga puta to ću zanemariti. Suvišno je pričati bilo kome o nečemu tako očiglednom kao što je Tinin uspeh i njeno zalaganje za školu. Naprosto, ne bismo o njoj pisali, da to, svojim radom nije zaslužila.

E sada, drago mi je da smo završili sa, kakvim takvim formalnim delom Tinine genijalnosti, namenjenim za profesore. Naša ideja nije da Tinu predstavimo kao mašinu za učenje sa brojnim nagradama i odličnim uspehom. Ne, ne treba nam takav đak generacije. Učenici među sobom traže prijatelja, a ne suparnika. I zato, nije dovoljno izdvojiti pametne ljude i večne odlikaše. Među njima treba izabrati skromne, plemenite i iskrene. A jedna takva se sasvim slučajno nalazi u četrdeset dvojci. I zato sledećih par redova posvećeno je našoj Tintin:

- Hvala ti što si tako pametna i genijalna, ali još više ti hvala što tu genijalnost velikodušno deliš sa nama.
- Hvala ti što si dovoljno uviđavna da nam strpljivo odgovaraš na svakakva glupa pitanja, a da nam pri tom ne stavljaš do znanja da te pitamo nebuloze.
- Hvala ti što si na našoj strani i kada smo zaslužili, a pogotovo kada nismo.
- Hvala ti što si najslađa i najminijaturnija osoba koju poznajemo, jer koga bismo inače vozali u ormariću...
- Hvala ti što si oličenje dobrote i smirenosti.
- Hvala ti što si nam PRIJATELJ, jer možda tek kada te neko upozna, sazna pravo značenje te reči...

Za one koji ne poznaju Tintin, tako dobro kao mi, ovo je bio mali uvod u magiju njene ličnosti. A ostali, koji su imali sreće da je upoznaju, znaju da je duša od čoveka, sa fantastičnim mozgom. Zato prilažemo svoje jednoglasno mišljenje, malo doterano, ali ni trunčicu lažno, kao podsetnik na istinu kakav treba da bude đak generacije, jer Tina to nesumnjivo jeste!